

Forslag

til

Lov om ændring af lov om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer¹

(Proportionalitetsvurdering forud for vedtagelse af ny eller ændret regulering af erhverv og klageadgang i sager om erhvervspas og ved udsendelse af advarsler)

§ 1

I lov om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1871 af 29. december 2015, foretages følgende ændringer:

1. I lovens *titel* indsættes efter »kvalifikationer«: »m.v.«.
2. I *fodnoten* til lovens *titel* indsættes efter »132«: »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, EU-tidende 2018, nr. L 173, side 25«.
3. I § 1 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. Loven finder anvendelse på proportionalitetsvurderinger, der skal foretages af vedkommende minister forud for indførelse af ny eller ændring af eksisterende regulering af erhverv.«
Stk. 3 bliver herefter stk. 4.
4. I § 2 indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:
2) *Proportionalitetstestdirektivet*: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv.
Nr. 2-10 bliver herefter nr. 3-11.
5. Efter kapitel 2 indsættes:

»Kapitel 2 a

Proportionalitetsvurdering forud for vedtagelse af ny eller ændret regulering af erhverv

§ 2 a. Vedkommende minister skal foretage en proportionalitetsvurdering forud for indførelse af nye eller ændringer af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgangen til

¹ Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, EU-tidende 2018, nr. L 173, side 25.

eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, som falder ind under anvendelsesområdet for anerkendelsesdirektivet.

Stk. 2. Vedkommende minister skal sikre, at de love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, som myndigheden indfører, og de ændringer, som myndigheden foretager af eksisterende bestemmelser, er egnede til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål og ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det pågældende mål.

Stk. 3. Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, jf. stk. 1, i overensstemmelse med proportionalitetstestdirektivet.«

6. I § 8 indsættes som *stk. 2 og 3*:

»*Stk. 2.* Afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af det europæiske erhvervspas kan påklages af den, afgørelsen eller den manglende udstedelse vedrører.

Stk. 3. Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om adgang til at klage over afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af erhvervspas, herunder om klagebehandlingen. Hvor der ikke er en administrativ klageinstans over den kompetente myndighed, fastsættes regler efter 1. pkt. af vedkommende minister efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren.«

7. I § 16, *stk. 3*, indsættes efter »om advarslen«: »og om, at vedkommende kan klage over udsendelsen af advarslen og anmode om berigtigelse af advarslen«.

8. I § 16 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel, jf. stk. 1 og 2, herunder om klagebehandlingen, og om anmodning om berigtigelse af udsendte advarsler. Hvor der ikke er en administrativ klageinstans over den kompetente myndighed, fastsættes regler efter 1. pkt. af vedkommende minister efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 1-5, træder i kraft den 30. juli 2020.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Gennemførelse af proportionalitetstestdirektivet

- 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Klage over afslag på og manglende udstedelse af europæisk erhvervspas
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Klage over udsendelse af advarsel og berigtigelse af advarsel
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv (herefter proportionalitetstestdirektivet).

Direktivet har til formål at fastsætte regler for proportionalitetsvurderinger, der skal foretages af medlemsstaterne forud for indførelse af ny eller ændring af eksisterende regulering af erhverv med henblik på at sikre et velfungerende indre marked, samtidig med at der sikres gennemsigtighed og et højt niveau af forbrugerbeskyttelse.

Medlemsstaterne har også hidtil været forpligtet til alene at vedtage regulering vedrørende adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, hvor reguleringen ikke er i strid med det EU-retlige proportionalitetsprincip.

Europa-Kommissionen har imidlertid fundet, at medlemsstaternes hidtidige proportionalitetsvurderinger har afsløret en mangel på klarhed over de kriterier, som skal indgå i vurderingerne. Med proportionalitetstestdirektivet fastsættes der en analytisk proportionalitetsramme, som medlemsstaterne skal anvende forud for vedtagelsen af ny eller ændret regulering i forhold til adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv. Dette skal understøtte, at medlemsstaterne foretager de nødvendige proportionalitetsvurderinger på en ensartet måde og efter de samme kriterier.

EU-/EØS-statsborgeres ret til anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på adgang til at udøve visse lovregulerede erhverv i et andet EU-/EØS-land er reguleret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012

om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked («IMI-forordningen») (herefter anerkendelsesdirektivet).

Anerkendelsesdirektivet er gennemført i dansk ret ved lov om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer, jf. lov nr. 1871 af 29. december 2015 (herefter anerkendelsesloven), samt i konkret sektorlovgivning for de enkelte lovregulerede erhverv. Uddannelses- og Forskningsministeriet er national koordinator for gennemførelsen af anerkendelsesdirektivet, jf. anerkendelseslovens § 17, stk. 1.

Regeringen har modtaget Europa-Kommissionens åbningskrivelse nr. 2018/2167 af 19. juli 2018, hvori Kommissionen redegør for visse punkter, hvor det vurderes, at anerkendelsesdirektivet ikke er fuldt ud gennemført i dansk ret. Dette omfatter adgang til at klage over manglende udstedelse af erhvervspas, jf. direktivets artikel 4c, stk. 1 og 2, samt adgang til at klage over udsendelse af advarsel og anmodning om berigtigelse af udsendte advarsler, jf. direktivets artikel 56a, stk. 6.

Lovforslaget har således endvidere til formål at bringe dansk ret i fuld overensstemmelse med anerkendelsesdirektivet.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gennemførelse af proportionalitetstestdirektivet

2.1.1. Gældende ret

I medfør af anerkendelseslovens § 1, stk. 1, nr. 1-4, finder loven anvendelse på:

1) Sager om, hvorvidt en person, der med henblik på etablering ansøger om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv i Danmark, opfylder de betingelser, som er en forudsætning for adgang til som selvstændig erhvervsdrivende eller arbejdstager at udøve dette erhverv, når personen påberåber sig anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer.

2) Sager, hvor en person som selvstændig erhvervsdrivende eller arbejdstager agter midlertidigt og lejlighedsvis at levere tjenesteydelser inden for et lovreguleret erhverv i Danmark, når personen påberåber sig udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer.

3) Sager om personer, som udøver et af de erhverv, der er nævnt i artikel 56 a, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med senere ændringer, og som har fået begrænset retten til at udøve deres erhverv af en offentlig myndighed eller en domstol.

4) Sager om personer, der i forbindelse med anerkendelse af deres erhvervsmæssige kvalifikationer til brug for udøvelse af et lovreguleret erhverv har benyttet forfalsket dokumentation for disse kvalifikationer.

Anerkendelsesloven finder endvidere anvendelse på sager om det europæiske erhvervspas, jf. anerkendelseslovens § 1, stk. 3.

Lovregulerede erhverv er de erhverv, hvor der enten direkte eller indirekte ifølge nationale love eller administrative bestemmelser stilles krav om bestemte erhvervsmæssige kvalifikationer for adgang hertil eller udøvelse eller en form for udøvelse heraf. Dette følger af anerkendelseslovens § 2, nr. 3.

Det er som udgangspunkt henlagt til medlemsstaterne selv at beslutte, om og hvordan et erhverv skal reguleres inden for rammerne af principperne om ikkediskrimination og proportionalitet.

Proportionalitetsprincippet er et af EU-rettens generelle principper, hvoraf følger, at nationale foranstaltninger, som kan hindre udøvelsen af de traktatfæstede rettigheder, bør anvendes uden forskelsbehandling, være begrundet i mål af samfundsmæssige interesse, være egnede til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål og ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Ved ændring af anerkendelsesdirektivet i 2013 blev der indføjet en ny artikel 59, som blev gennemført i dansk ret i anerkendelseslovens § 14, stk. 2, hvorefter vedkommende minister skal gennemgå nye regler eller regler, som er blevet ophævet eller lempet, og som begrænser adgangen til et erhverv eller udøvelsen heraf, og oplyse Uddannelses- og Forskningsministeriet herom.

Det følger af de specielle bemærkninger til § 14, stk. 2, at bestemmelsen vedrører den såkaldte transparensøvelse, som indebærer, at alle medlemsstater skal kortlægge egne gældende lovkrav til udøvelse af lovregulerede erhverv i forhold til kravene om diskriminationsforbud, nødvendighed og proportionalitet samt i kravet om begrundelse i et tvingende alment hensyn. Vedkommende minister skal i forbindelse med kortlægningen endvidere meddele Uddannelses- og Forskningsministeriet, hvilke erhverv der i sektorlovgivningen er begrænset adgang til ved forudgående kontrol og begrundelsen herfor. Der henvises til Folketingstidende 2015-16, A, L 32 som fremsat, side 185.

Uddannelses- og Forskningsministeriet indberetter resultatet af kortlægningen til Europa-Kommissionen i overensstemmelse med anerkendelsesdirektivets artikel 59, stk. 2.

2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Resultaterne af den kortlægning, som medlemsstaterne har indberettet til Europa-Kommissionen i overensstemmelse med anerkendelsesdirektivets artikel 59, stk. 2, viste efter Kommissionens opfattelse en mangel på klarhed for så vidt angår de kriterier, som medlemsstaterne skal anvende ved proportionalitetsvurderinger af krav, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv.

Med proportionalitetstestdirektivet fastlægges der nu en nærmere analytisk proportionalitetsramme, som medlemsstaterne fremover skal anvende ved revision af eksisterende regulering af erhverv eller ved forslag til ny regulering. Dette skal understøtte, at medlemsstaterne foretager de nødvendige proportionalitetsvurderinger på en ensartet måde og efter de samme kriterier.

Proportionalitetsvurderingen skal foretages med henblik på at sikre et velfungerende indre marked, samtidig med at der sikres gennemsigtighed og et højt niveau af forbrugerbeskyttelse.

Det har været overvejet, på hvilken måde de nærmere regler for proportionalitetsvurderingerne kan gennemføres.

Idet proportionalitetstestdirektivet finder anvendelse på de erhverv, som falder ind under anerkendelsesdirektivets anvendelsesområde, og idet anerkendelsesloven gennemfører de tværgående bestemmelser i anerkendelsesdirektivet, er det Uddannelses- og Forskningsministeriets vurdering, at pligten til at gennemføre proportionalitetsvurderinger forud for vedtagelsen af nye eller ændrede

bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, kan indføres i anerkendelsesloven.

Det foreslås på den baggrund, at anerkendelseslovens anvendelsesområde udvides til også at omfatte proportionalitetsvurderinger, der skal foretages forud for indførelse af ny eller ændring af eksisterende regulering af erhverv, at der i anerkendelsesloven fastsættes en forpligtelse til for vedkommende minister at foretage en sådan proportionalitetsvurdering forud for indførelse af nye eller ændring af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, og at vedkommende minister derved skal sikre, at sådan regulering ikke er i strid med det EU-retlige proportionalitetsprincip. Endelig foreslås det, at uddannelses- og forskningsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om proportionalitetsvurderingen.

Proportionalitetstestdirektivet anviser, hvilke hensyn medlemsstaterne skal tage i gennemførelsen af proportionalitetsvurderingen forud for vedtagelsen af bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv.

Bemyndigelsen forventes derfor bl.a. anvendt til at fastsætte regler om, hvilke hensyn der skal inddrages i proportionalitetsvurderingen. Reglerne herom vil blive fastsat i overensstemmelse med proportionalitetstestdirektivets bestemmelser.

Direktivet foreskriver bl.a., at der som generelle hensyn skal foretages en vurdering af, hvorvidt eksisterende regler af specifik eller mere generel art, såsom dem der findes i produktsikkerheds- eller forbrugerbeskyttelseslovgivningen, er utilstrækkelige til at nå det tilstræbte mål, om den påtænkte regulering er egnet til at nå det tilstræbte mål for så vidt angår dens hensigtsmæssighed, hvilken indvirkning den påtænkte regulering vil have på den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser i Unionen, på forbrugernes valg og på kvaliteten af den leverede tjenesteydelse, og en vurdering af muligheden for at anvende mindre restriktive midler til at nå målet af samfundsmæssig interesse m.v.

Direktivet anviser endvidere mere konkrete hensyn, som medlemsstaterne skal tage, hvor det er relevant for karakteren og indholdet af den påtænkte regulering, herunder bl.a. forbindelsen mellem omfanget af den virksomhed, som et erhverv omfatter, eller som er forbeholdt dette, og den krævede erhvervsmæssige kvalifikation, muligheden for at opnå den erhvervsmæssige kvalifikation ad alternative veje, hvorvidt og hvorfor de aktiviteter, der er forbeholdt bestemte erhverv, kan eller ikke kan udøves sammen med andre erhverv m.v.

Bemyndigelsen forventes endvidere anvendt til bl.a. at fastsætte regler om forudgående vurdering af nye foranstaltninger og overvågning af vedtagne foranstaltninger, ikkediskrimination, begrundelser baseret på hensyn til mål af samfundsmæssige interesse, oplysninger til og inddragelse af interessenter forud for indførelsen af nye eller ændringer af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, effektive retsmidler og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne.

Bemyndigelsen forventes videre anvendt til at fastsætte regler om, at proportionalitetsvurderingerne skal gøres tilgængelige i EU-databasen over lovregulerede erhverv for at gøre det muligt for andre medlemsstater og interesserede parter at fremsætte bemærkninger til Europa-Kommissionen og den pågældende medlemsstat.

Endelig forventes bemyndigelsen anvendt til at fastsætte regler om den regeludstedende myndigheds forpligtelse til løbende at overvåge proportionaliteten af de bestemmelser, der begrænser adgangen til eller udøvelsen af erhverv inden myndighedens ressortområde. Myndighederne vil således få en forpligtelse til løbende at følge virkningen af reguleringen, herunder set i forhold til den udvikling, der måtte være inden for det enkelte lovregulerede erhverv siden foranstaltningens vedtagelse.

Det er således hensigten, at ansvaret for at gennemføre proportionalitetsvurderingerne ligger hos den myndighed, som har ansvaret for den regulering, der har til formål at regulere adgangen til og udøvelsen af de enkelte lovregulerede erhverv, ligesom denne myndighed har ansvaret for indholdet af vurderingen, herunder for at sikre, at vurderingen foretages på et uafhængigt og objektivt grundlag. Bevisbyrden med hensyn til begrundelse og proportionalitet ved gennemførelse af nye eller ændrede regler for adgangen til et lovreguleret erhverv, ligger således hos den regeludstedende myndighed. Omfanget af vurderingen skal stå i et rimeligt forhold til karakteren, indholdet og virkningen af de bestemmelser, der påtænkes indført og kan således variere fra sag til sag. Proportionalitetsvurderingen skal i videst muligt omfang være underbygget af data og fakta. Ved udarbejdelse af forslag til ny eller ændret regulering af adgangen til erhverv skal den regeludstedende myndighed involvere alle berørte parter på passende vis og give dem mulighed for at fremføre deres synspunkter, eventuelt gennem offentlig høring over forslag til ny eller ændret regulering.

Endelig er det den regeludstedende myndigheds ansvar at registrere og indtaste resultatet af vurderingen i EU-databasen over lovregulerede erhverv REGPROF. Proportionalitetstestdirektivet fastsætter ikke et sprogkrav i forbindelse med indberetning i databasen. Det vil således være op til den enkelte regeludstedende myndighed, på hvilket sprog vurderingen indberettes. Med henblik på videndeling med de øvrige EU/EØS-medlemsstater bør myndigheden overveje muligheden for at foretage indberetningen på et sprog, som forstås bredt blandt EU og EØS-medlemsstaterne.

Som national koordinator for den del af anerkendelsesdirektivet, der omfatter anmeldelse af krav i forbindelse med lovregulerede erhverv i REGPROF, vil Styrelsen for Uddannelse og Forskning under Uddannelses- og Forskningsministeriet videresende resultatet af proportionalitetsvurderingen til Europa-Kommissionen, når den ansvarlige myndighed har indtastet resultatet i EU-databasen. Styrelsen vil i den forbindelse kun have ansvaret for at viderefremme resultatet af proportionalitetsvurderingen til Europa-Kommissionen. Ansvaret for den indholdsmæssige del af vurderingen påhviler alene den regeludstedende myndighed, jf. ovenfor.

Den ansvarlige myndighed for gennemførelsen af proportionalitetsvurderingen kan i relevant omfang søge rådgivning hos andre myndigheder inden for deres ressortområder til brug for gennemførelse af vurderingen. Det kan f.eks. være hos Erhvervsministeriet i forhold til de dele af vurderingen, der vedrører erhvervsretlige, markedsføringsretlige, virksomheds- og selskabsretlige samt konkurrence- og produktsikkerhedsmæssige spørgsmål. Det kan f.eks. også være hos Uddannelses- og Forskningsministeriet for så vidt angår spørgsmål, som falder ind under anerkendelsesdirektivets anvendelsesområde og spørgsmål vedrørende det ordinære videregående uddannelsessystem.

2.2. Klage over afslag på og manglende udstedelse af europæisk erhvervspas

2.2.1. Gældende ret

Europæisk erhvervspas er et elektronisk certifikat som bevis for, enten at erhvervsudøveren opfylder alle nødvendige betingelser med henblik på midlertidig eller lejlighedsvis levering af tjenesteydelser i en værtsmedlemsstat, eller for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på etablering i en værtsmedlemsstat. Der henvises til anerkendelsesdirektivets artikel 3, stk. 1, litra k.

Anerkendelsesdirektivets artikel 4c omhandler europæisk erhvervspas for midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser, der ikke er omfattet af artikel 7, stk. 4, dvs. der ikke er underlagt forhåndskontrol. Efter artikel 4c, stk. 2, kan afgørelser truffet af den kompetente myndighed i hjemlandet eller manglende afgørelse inden for perioden på tre uger, som omhandlet i artiklens stk. 1, påklages efter national ret.

Anerkendelsesdirektivets artikel 4d omhandler europæisk erhvervspas for etablering og midlertidig og lejlighedsvis levering af tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 7, stk. 4, dvs. som er underlagt forhåndskontrol. Efter artikel 4d, stk. 7, kan afgørelser vedtaget af hjemlandet og værtsmedlemsstaten i henhold til artiklens stk. 1-5 eller manglende afgørelse fra hjemlandets side påklages efter national ret i den pågældende medlemsstat.

Efter § 1, stk. 3, i anerkendelsesloven finder loven anvendelse på sager om det europæiske erhvervspas til et erhverv, hvor den person, der ansøger om europæisk erhvervspas, allerede lovligt er etableret som erhvervsudøver i Danmark, eller hvor personen har opnået sine erhvervsmæssige kvalifikationer i Danmark. Bestemmelsens 1. pkt. finder anvendelse, uanset om erhvervet i Danmark er omfattet af anerkendelsesdirektivet.

Efter anerkendelseslovens § 2, nr. 5, forstås ved kompetente myndigheder; alle myndigheder eller organer, der er særligt bemyndigede til at udstede og modtage uddannelsesbeviser og andre dokumenter eller oplysninger og til at modtage ansøgninger og træffe afgørelser om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv.

Efter anerkendelseslovens § 4, stk. 4, modtager den kompetente myndighed sager om europæisk erhvervspas sendt fra andre medlemslandes kompetente myndigheder.

Anerkendelseslovens § 6 og § 7 gennemfører regler om anerkendelsesproceduren for ansøgning om og udstedelse af det europæiske erhvervspas, herunder regler om hvilke oplysninger og forhold den kompetente myndighed verificerer eller kontrollerer, og om den kompetente myndigheds behandling af ansøgninger, som er verificeret af og sendt fra andre medlemslandes kompetente myndigheder.

Efter anerkendelseslovens § 8 kan vedkommende minister fastsætte nærmere regler om det europæiske erhvervspas, herunder hvilke dokumenter, bekræftede kopier og oversættelser den kompetente myndighed kan kræve ved ansøgningen om et europæisk erhvervspas, procedurer ved eventuelle betalinger m.v.

Det anføres i bemærkningerne til forslag til lov om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer, at afgørelser om ansøgning om erhvervspas kan påklages efter det almindelige rekursystem, der gælder for det pågældende område. Der henvises til Folketingstidende 2015-16, A, L 32 som fremsat, side 181, 203 og 204.

Der henvises dermed til den almindelige ulovbestemte forvaltningsretlige retsgrundsætning om administrativ rekurs, der indebærer, at en part i en sag kan klage til en overordnet myndighed over en afgørelse truffet af en underordnet myndighed. Retsgrundsætningen gælder i alle sager inden for den offentlige forvaltning, hvor den offentlige forvaltning træffer afgørelse. Skal ordningen fraviges – eksempelvis ved at klageadgangen skal afskæres eller begrænses – kræver det udtrykkelig lovhjemmel.

En myndigheds undladelse af at træffe afgørelse inden for en konkret frist vil efter den ulovbestemte rekursadgang som udgangspunkt kunne sidestilles med et afslag, der kan påklages til de overordnede myndigheder.

Der er i lovgivningen, der angår det europæiske erhvervspas, ikke vedtaget sådanne udtrykkelige regler, der afskærer eller begrænser retsgrundsætningen, og dermed gælder det almindelige udgangspunkt efter dansk ret om, at der kan klages til en højere myndighed.

Med hjemmel i anerkendelsesloven er der fastsat nærmere regler om det europæiske erhvervspas i bekendtgørelse nr. 53 af 14. januar 2016 om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. Bekendtgørelsen betegnes i det følgende anerkendelsesbekendtgørelsen. Der er herunder i bekendtgørelsen fastsat nærmere regler om procedure m.v. for den kompetente myndigheds behandling af ansøgning om det europæiske erhvervspas.

I anerkendelsesbekendtgørelsens § 11, stk. 1, § 12, stk. 1, og § 14, stk. 2 og 3, er der fastlagt nærmere frister for den kompetente myndigheds behandling af ansøgning om og udstedelse af erhvervspas. Der er herunder fastsat bestemmelser om beregning af disse frister.

2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Europa-Kommissionen har meddelt den danske regering, at Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4c, stk. 1-2, i anerkendelsesdirektivet.

Kommissionen har anført, at artikel 4c, stk. 1 og 2, i anerkendelsesdirektivet omhandler borgernes individuelle rettigheder, og at det i et sådant tilfælde kræves i henhold til EU-Domstolens faste retspraksis, at retstilstanden er tilstrækkelig bestemt og klar, og at de personer, som omfattes af direktivet, har mulighed for fuldt ud at kende deres rettigheder og i givet fald påberåbe sig dem ved de nationale domstole.

I den forbindelse har Kommissionen henvist til, at det er særdeles vigtigt, at det for ansøgeren er klart, hvad vedkommende kan gøre, hvis de nationale myndigheder i dennes medlemsstat ikke handler inden for de frister, der er fastsat i proceduren for udstedelse af det europæiske erhvervspas.

Det anføres i anerkendelsesdirektivets artikel 4c, stk. 2, og i artikel 4d, stk. 7, at afgørelse og manglende afgørelse kan påklages efter national ret.

På denne baggrund foreslås det med dette lovforslags § 1, nr. 6, at afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af det europæiske erhvervspas kan påklages af den, afgørelsen eller den manglende udstedelse vedrører.

Det foreslås endvidere, at uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om adgang til at klage over afslag på og manglende udstedelse af erhvervspas, herunder om klagebehandlingen.

Herudover foreslås det med dette lovforslags § 1, nr. 6, at regler om adgang til at klage over afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af erhvervspas, herunder om klagebehandlingen, fastsættes af vedkommende minister efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren, hvor der ikke er en administrativ klageinstans over den kompetente myndighed. Det er det enkelte ressortministerium, der fastlægger, hvilken myndighed der på det pågældende ministerområde er udpeget som kompetent myndighed, jf. herved anerkendelseslovens § 2, nr. 5. Hvis den kompetente myndighed er en styrelse, vil der som udgangspunkt være administrativ rekurs til det pågældende ministerium. Denne del af forslaget omhandler de tilfælde, hvor der ikke er en administrativ klageinstans over den myndighed, der er udpeget som kompetent myndighed. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den kompetente myndighed er et nævn.

Med manglende udstedelse tænkes på tilfælde, hvor erhvervspasset ikke udstedes inden for en frist, som er fastlagt i anerkendelsesdirektivet, og som – med hjemmel i anerkendelsesloven – er gennemført ved anerkendelsesbekendtgørelsen.

Det foreslåede har til hensigt at fastlægge en ensartet ret til at klage over afslag på og manglende udstedelse af europæisk erhvervspas. Det foreslåede har endvidere til hensigt at tydeliggøre over for borgere, hvilke rettigheder de har i den forbindelse, ikke mindst således at den enkelte borger kan få det fornødne overblik over mulighederne for at klage over afslag på og manglende udstedelse af europæisk erhvervspas.

Det forventes, at det med den foreslåede bemyndigelse vil blive fastlagt, at en klage over afslag på eller manglende udstedelse af europæiske erhvervspas kan indbringes for den myndighed, der i øvrigt er rekursinstans i forhold til afgørelser truffet af den kompetente myndighed.

I de tilfælde, hvor der ikke er en administrativ klageinstans over den kompetente myndighed, vil det med den foreslåede bestemmelse i anerkendelseslovens § 8, stk. 3, 2. pkt., blive fastlagt, hvilken anden statslig myndighed der i disse tilfælde er klageinstans i forhold til klage over afgørelse om afslag på eller manglende udstedelse af europæisk erhvervspas.

Herudover forventes det at blive fastlagt med den foreslåede bemyndigelse, at en klage over afgørelse om afslag på eller manglende udstedelse af europæisk erhvervspas indgives til den kompetente myndighed, og at klagen med alle sagens akter alene fremsendes til klageinstansen, hvis den kompetente myndighed fastholder afgørelsen om afslag på udstedelse af erhvervspas, eller hvis den kompetente myndighed fastholder den manglende udstedelse af erhvervspasset. Der vil således være tale om en remonstrationsordning.

2.3. Klage over udsendelse af advarsel og berigtigelse af advarsel

2.3.1. Gældende ret

Efter anerkendelsesdirektivets artikel 56a, stk. 6, fastsætter medlemsstaterne, at erhvervsudøvere, om hvem der sendes advarsler til andre medlemsstater, underrettes skriftligt om afgørelser om advarsler

samtidig med udsendelsen af selve advarslen og kan klage over afgørelsen i henhold til national ret eller kan anmode om berigtigelse af sådanne afgørelser, ligesom der gives adgang til retsmidler i forbindelse med skader forvoldt af fejlagtige advarsler til andre medlemsstater, i hvilke tilfælde det angives, at afgørelsen om advarslen er genstand for et søgsmål fra erhvervsudøverens side.

Anerkendelsesdirektivets bestemmelser om administrativt samarbejde m.v. mellem de kompetente myndigheder i medlemslandene, herunder advarselsordningen omfattet af direktivets artikel 56a, er søgt gennemført ved anerkendelseslovens § 15 og § 16. Efter anerkendelseslovens § 2, nr. 5, forstås ved kompetente myndigheder; Alle myndigheder eller organer, der er særligt bemyndigede til at udstede og modtage uddannelsesbeviser og andre dokumenter eller oplysninger og til at modtage ansøgninger og træffe afgørelser om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv.

Lovens § 16 skaber en generel hjemmel for danske myndigheder til at udveksle oplysninger som led i det med direktivet etablerede advarselssystem, hvori der skal udveksles oplysninger om erhvervsudøvere, der enten er blevet frakendt retten til at udøve et erhverv eller dømt for at have benyttet forfalsket dokumentation for erhvervsmæssige kvalifikationer.

Har en person, som udøver et af de erhverv, der er nævnt i artikel 56 a, stk. 1, i anerkendelsesdirektivet, fået begrænset retten til at udøve sit erhverv af en offentlig myndighed eller en domstol, skal den kompetente myndighed i Danmark senest 3 dage efter vedtagelse af den afgørelse eller dom, hvorved den pågældende begrænses i at udøve sit erhverv, underrette de kompetente myndigheder i alle medlemslande om identiteten af denne erhvervsudøver. Der henvises til anerkendelseslovens § 16, stk. 1.

Har en domstol fundet, at en erhvervsudøver har benyttet forfalsket dokumentation for sine erhvervsmæssige kvalifikationer i forbindelse med ansøgning om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i henhold til anerkendelsesdirektivet, skal den kompetente myndighed i Danmark senest 3 dage efter domstolens afgørelse underrette de kompetente myndigheder i alle medlemslande om identiteten af denne erhvervsudøver. Der henvises til anerkendelseslovens § 16, stk. 2.

Anerkendelseslovens § 16, stk. 3, fastlægger, at den kompetente myndighed i Danmark – samtidig med udsendelse af advarsel efter bestemmelsens stk. 1 og 2 – skriftligt underretter den person, der er nævnt i advarslen, om advarslen.

Anerkendelsesbekendtgørelsens § 15, stk. 1 og 2, der – med hjemmel i anerkendelsesloven – gennemfører visse dele af anerkendelsesdirektivets artikel 56a, fastlægger nærmere regler i forbindelse med advarselsordningen, herunder om ajourføring af IMI-dossieret.

Anerkendelsesloven sonderer ikke mellem statsborgerskab i tilfælde af afsendelse og modtagelse af en advarsel. Lovens bestemmelser om udsendelse og modtagelse af advarsler, som har til formål at beskytte det danske samfund og borgerne mod personer, som er dømt for benyttelse af forfalsket dokumentation for deres erhvervsmæssige kvalifikationer, udvider således direktivets personkreds til også at omfatte statsborgere fra tredjelande. Der har således været tale om overimplementering.

Det anføres i bemærkningerne til forslag til anerkendelsesloven, at en forvaltningsmyndigheds beslutning om i IMI-systemet at offentliggøre en afgørelse om en advarsel ikke er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, ligesom en forvaltningsmyndigheds beslutning om at videregive oplysninger om en advarsel til en

anden forvaltningsmyndighed heller ikke er en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Det anføres endvidere, at sådanne procesbeslutninger derfor kun er underlagt administrativ rekurs, hvis der er særskilt hjemmel hertil. Der henvises til Folketingstidende 2015-16, A, L 32 som fremsat, side 212.

IMI-systemet er EU's Informationssystem om det Indre Marked. IMI giver de danske kompetente myndigheder mulighed for at udveksle oplysninger med lignende organer i andre lande.

Der har ikke hidtil været fastsat regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel eller anmodning om berigtigelse af advarsel.

2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Europa-Kommissionen har meddelt den danske regering, at Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56a, stk. 6, i anerkendelsesdirektivet.

Kommissionen har anført, at artikel 56a, stk. 6, i anerkendelsesdirektivet omhandler borgernes individuelle rettigheder, og at det i et sådant tilfælde kræves i henhold til EU-Domstolens faste retspraksis, at retstilstanden er tilstrækkelig bestemt og klar, og at de personer, som omfattes af direktivet, har mulighed for fuldt ud at kende deres rettigheder og i givet fald påberåbe sig dem ved de nationale domstole.

I den forbindelse har Kommissionen henvist til, at det ikke er tilstrækkeligt klart, at muligheden for at påklage en administrativ afgørelse nævnes, da en sådan administrativ praksis kan ændres på et hvilket som helst tidspunkt.

På denne baggrund foreslås det med dette lovforslags § 1, nr. 7, at det i anerkendelseslovens § 16, stk. 3, indsættes en tilføjelse, således at den person, der er nævnt i en udsendt advarsel, af den kompetente myndighed i Danmark underrettes om, at vedkommende kan klage over udsendelsen af advarslen og anmode om berigtigelse af advarslen.

Herudover foreslås det med dette lovforslags § 1, nr. 8, at uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel, jf. stk. 1 og 2, og om anmodning om berigtigelse af udsendte advarsler.

Det forventes, at det i den forbindelse fastlægges, at erhvervsudøvere, om hvem der er udsendt advarsel til andre medlemsstater – fordi vedkommende har fået begrænset retten til at udøve sit erhverv af en offentlig myndighed eller en domstol, eller fordi vedkommende er dømt for at have anvendt forfalsket dokumentation ved ansøgning om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer – kan klage herover eller anmode om berigtigelse af en udsendt advarsel.

Endvidere foreslås det med dette lovforslags § 1, nr. 8, at regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel og anmodning om berigtigelse af advarsel, herunder om klagebehandlingen, fastsættes af vedkommende minister efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren, hvor der ikke er en administrativ klageinstans over den kompetente myndighed. Det er det enkelte ressortministerium, der fastlægger, hvilken myndighed der på det pågældende ministerområde er udpeget som kompetent myndighed, jf. herved anerkendelseslovens § 2, nr. 5. Hvis den kompetente myndighed er en styrelse, vil der som udgangspunkt være administrativ rekurs til det pågældende ministerium. Denne del af forslaget omhandler de tilfælde, hvor der ikke er en administrativ klageinstans over den myndighed, der er

udpeget som kompetent myndighed. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den kompetente myndighed er et nævn.

Det bemærkes, at det alene er selve udsendelsen af advarslen, der i henhold til det foreslåede kan klages over, ligesom det alene er selve advarslen, der i henhold til det foreslåede kan anmodes berigtiget.

Det foreslåede har til hensigt at fastlægge en ensartet ret til at klage over udsendelse af advarsel og til at anmode om berigtigelse af en udsendt advarsel. Det foreslåede har endvidere til hensigt at tydeliggøre over for borgere, hvilke rettigheder de har i den forbindelse, ikke mindst således at den enkelte borger kan få det fornødne overblik over mulighederne for at klage over udsendelse af advarsel og til at anmode om berigtigelse af en udsendt advarsel.

Det forventes, at det med den foreslåede bemyndigelse vil blive fastlagt, at en klage over udsendelse af advarsel og en anmodning om berigtigelse af en udsendt advarsel kan indbringes for den myndighed, der i øvrigt er rekursinstans i forhold til afgørelser truffet af den kompetente myndighed.

I de tilfælde, hvor der ikke er en administrativ klageinstans over den kompetente myndighed, vil det med den foreslåede bestemmelse i anerkendelseslovens § 16, stk. 5, 2. pkt., blive fastlagt, hvilken anden statslig myndighed der i disse tilfælde er klageinstans i forhold til klage over udsendelse af advarsel og anmodning om berigtigelse af advarsel.

Herudover forventes det at blive fastlagt med den foreslåede bemyndigelse, at en klage over udsendelse af advarsel og til at anmode om berigtigelse af en udsendt advarsel indgives til den kompetente myndighed, og at klagen med alle sagens akter alene fremsendes til klageinstansen, hvis den kompetente myndighed fastholder udsendelse af advarslen, eller hvis den kompetente myndighed fastholder, at indholdet af advarslen er korrekt. Der vil således være tale om en remonstrationsordning.

Som anført ovenfor, afsnit 2.3.1., udvider anerkendelseslovens bestemmelser om udsendelse og modtagelse af advarsler direktivets personkreds til også at omfatte statsborgere fra tredjelande. Det forventes, at denne udvidelse af personkredsen vil blive videreført ved udmøntning af den foreslåede bemyndigelse vedrørende klageadgang og adgang til at anmode om berigtigelse af en advarsel, således at alle personer omfattet af en udsendt advarsel – uanset statsborgerskab – får de samme rettigheder herom.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige

Lovforslagets § 1, nr. 1-5, om gennemførelse af proportionalitetsvurderinger vil kunne medføre øgede administrative driftsomkostninger af begrænset omfang, idet der vil skulle foretages en mere systematisk proportionalitetsvurdering end hidtil.

Lovforslagets § 1, nr. 7 og 8, om klage over udsendelse af advarsel og berigtigelse af advarsel vil – når den foreslåede bemyndigelse er udmøntet – kunne medføre implementeringsmæssige og administrative konsekvenser af begrænset omfang for de omhandlede myndigheder. Disse konsekvenser vil bl.a. kunne bestå af tilrettelæggelse af procedurer for behandling af klage over udsendelse af advarsel og procedurer for behandling af anmodning om berigtigelse af advarsel. Eventuelle omkostninger herved forventes afholdt inden for de gældende budgetrammer.

Lovforslaget vurderes i øvrigt ikke at have økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Der er taget stilling til de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Principperne er i mindre omfang relevante i forhold til de foreslåede ændringer vedrørende proportionalitetsvurderinger. De gennemførte proportionalitetsvurderinger vil skulle gøres tilgængelige i den allerede eksisterende EU-database over lovregulerede erhverv REGPROF.

Det vurderes, at lovforslagets § 1, nr. 6-8, er i overensstemmelse med principperne for digitaliseringsklar lovgivning, herunder særligt i forhold til princip 1 om enkle og klare regler, eftersom denne del af forslaget tilsigter at øge den reguleringsmæssige klarhed for borgere m.fl. Principperne vil blive inddraget ved udmøntning af de foreslåede bemyndigelser. Det forudsættes i øvrigt, at der i forbindelse med den omhandlede sagsbehandling gøres brug af eksisterende registre, som allerede er digitaliserede.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Proportionalitetsvurderingerne skal foretages med henblik på at sikre et velfungerende indre marked, samtidig med at der sikres gennemsigtighed og et højt niveau af forbrugerbeskyttelse. Proportionalitetsvurderingerne skal dermed bidrage til fjernelse af barriere for arbejdskraftens fri bevægelighed i EU. På den måde vil proportionalitetsvurderingerne kunne have positive erhvervsmæssige og samfundsøkonomiske konsekvenser. Den konkrete effekt vil imidlertid afhænge af, om og i hvilket omfang proportionalitetsvurderingerne vil medføre en ændring i måden, hvorpå de regeludstedende myndigheder regulerer adgangen til og udøvelsen af lovregulerede erhverv.

Proportionalitetsvurderingerne har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslagets § 1, nr. 6-8, har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det er Uddannelses- og Forskningsministeriets vurdering, at principperne for agil erhvervsrettet lovgivning ikke er relevante for nærværende lovforslag.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets § 1, nr. 1-5, vedrørende proportionalitetsvurderinger har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

Lovforslagets § 1, nr. 6-8, forventes at øge den reguleringsmæssige klarhed for borgere m.fl. ved at tydeliggøre retten til at indgive en klage over afslag på eller manglende afgørelse om erhvervspas samt retten til at indgive klage over udsendelse af advarsel og anmodning om berigtigelse af en advarsel.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, EU-tidende 2018, nr. L 173, side 25. Fristen for gennemførelse af direktivet er den 30. juli 2020.

Lovforslaget gennemfører endvidere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132. Fristen for gennemførelse af ændringsdirektivet var den 18. januar 2016. Den 20. juli 2018 modtog regeringen Europa-Kommissionens åbningsskrivelse nr. 2018/2167, hvori Kommissionen redegør for en række punkter, hvor direktivet ikke vurderes at være korrekt gennemført i Danmark. Den 7. marts 2019 modtog regeringen Europa-Kommissionens begrundede udtalelse nr. 2018/2167, hvor direktivet på enkelte punkter fortsat vurderes ikke at være korrekt gennemført i Danmark. Lovforslagets § 1, nr. 6-8, vedrørende klageadgang m.v. følger op herpå.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den [x] til den [x] været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F - Fagligt Fælles Forbund, Advokatsamfundet, Akademikerne, Ankestyrelsen, Apotekerforeningen, Arkitektforeningen, Arkitektskolen Aarhus, Autoriserede køle- & varmepumpefirmaers brancheforening (AKB), Blik- og Rørarbejderforbundet, B-SOSU, BUPL, Børne- og Kulturchefforeningen, Centralorganisationen af 2010 (CO10), Centralorganisationen Søfart (CO-SEA), Copenhagen Business School, Danish Society for Education and Business, Danmarks Akkrediteringsinstitution, Danmarks Evalueringsinstitut (EVA), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Lærerforening, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Danmarks Optikerforening, Danske Rederier, Danmarks Skiforbund, Danmarks Tekniske Universitet, Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Friskoleforening, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Dansk Kiropraktor Forening, Dansk Laborant-Forening, Dansk Magisterforening, Dansk Psykolog Forening, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Tandplejerforening, Dansk Transport og Logistik (DTL), Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler og – Gymnasier – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler og –Gymnasier – Lederne, Danske Fysioterapeuter, Danske Handicaporganisationer, Danske Landbrugsskoler, Danske PersonTransport, Danske Professionshøjskoler, Danske SOSU-skoler, Danske Translatører, Danske Underviserorganisationers Samråd (DUS), Danske Universiteter, De offentlige tandlæger, Den Danske Dyrlegeforening, Den danske Landinspektørforening, Den Danske Skiskole, Det Centrale Handicapråd, Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering, Det Offentlige Beredskabs Landsforbund, Digitaliseringsstyrelsen, Djøf, DLBR, Ergoterapeutforeningen, Erhvervsakademi Kolding, Erhvervsakademi Midt-Vest, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademi Sydvest, Erhvervsakademi Aarhus, Erhvervsakademiet Copenhagen Business, Erhvervsskolernes ElevOrganisation, FAKK, Farmakonomforeningen, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finansforbundet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA), FOA, Fonden Dansk Standard, Forbundet Arkitekter og

Designere, Forbundet Kommunikation og Sprog, Foreningen af Danske Lægestuderende, Foreningen af frie fagskoler, Foreningen af Kliniske Diætister, Foreningen af Kommunale Beredskabschefer, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Socialchefer, Foreningen Danske Revisorer, Fredericia Maskinmesterskole, Frie Skolers Lærerforening, FSR - danske revisorer, Gymnasieskolernes Lærerforening, Handelsskolernes Lærerforening, HK, Horesta, Hovedorganisationen af Officerer i Danmark, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), IT-Universitetet, Jordemoderforeningen, Konstruktørforeningen, Københavns Erhvervsakademi, Københavns Maskinmesterskole, Københavns Professionshøjskole, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af Kliniske Tandteknikere, Landsforeningen af statsautoriserede Fodterapeuter, Lægeforeningen, Lægeforeningen – Yngre læger, Lærernes Centralorganisation, Lærerstuderendes Landskreds, Marstal Navigationskole, MARTEC, Frederikshavn, Maskinmestrenes Forening, Offentligt Ansattes Organisationer, Pharmadanmark, Politiforbundet, Professionshøjskolen Absalon, Pædagogstuderendes Landssammenslutning, Rektorkollegiet for de kunstneriske og kulturelle uddannelser, Rektorkollegiet for de maritime uddannelser, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet, Rytmisk Musikonservatorium, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU), SIMAC, Svendborg, Skagen Skipperskole, Skoleskibet Georg Stage, Studievalg Danmark, Svendborg Søfartsskole, Syddansk Universitet, Sygeplejestuderendes Landssammenslutning, Søfartens Ledere, Tandlægeforeningen, Teknisk Landsforbund, Uddannelsesforbundet, University College Lillebælt, University College Nordjylland, University College Syddanmark, VIA University College, Aalborg Universitet, Aarhus Maskinmesterskole og Aarhus Universitet.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslagets § 1, nr. 1-5, om gennemførelse af proportionalitetsvurderinger, vil kunne medføre øgede administrative driftsomkostninger af begrænset omfang, idet der vil skulle foretages en mere systematisk proportionalitetsvurdering end hidtil. Lovforslaget § 1, nr. 7 og 8, vil kunne medføre implementeringsmæssige konsekvenser af begrænset

		<p>omfang for de myndigheder, der – som noget nyt – skal behandle klage over advarsler og behandle anmodninger om berigtigelse af advarsler. Eventuelle omkostninger herved forventes afholdt inden for de gældende budgetrammer.</p> <p>Lovforslaget § 1, nr. 7 og 8, vil endvidere kunne medføre øgede administrative driftsomkostninger af begrænset omfang.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslagets § 1, nr. 1-5, om gennemførelse af proportionalitetsvurderinger, vil kunne have positive erhvervsmæssige og samfundsøkonomiske konsekvenser.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslagets § 1, nr. 6-8, forventes at øge den reguleringsmæssige klarhed for borgere m.fl. ved at tydeliggøre retten til at indgive en klage over afslag på eller manglende afgørelse om erhvervspas samt retten til at indgive klage over udsendelse af advarsel og anmodning om berigtigelse af en advarsel.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, EU-tidende 2018, nr. L 173, side 25.</p> <p>Lovforslaget gennemfører endvidere dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af</p>	

	erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132.	
Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA X	NEJ Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7 og 8, jf. afsnit 2.3., idet det forventes, at den omfattede personkreds udvides til også at omfatte tredjelandsborgere. Der er med denne del af lovforslaget ikke tale om erhvervsmæssige byrder, men om rettigheder vedrørende klageadgang og anmodning om berigtigelse af advarsler, jf. herved anerkendelseslovens § 16, som udstrækkes til en større persongruppe, end hvad der følger af anerkendelsesdirektivet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Anerkendelseslovens titel foreslås ændret, således at lovens titel fremover er: Lov om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. Hermed tydeliggøres det, at loven ikke kun omfatter anerkendelse af uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer. Loven vil med dette lovforslag også regulere myndigheders pligt til at gennemføre en proportionalitetstest forud for vedtagelsen af ny eller ændret regulering af adgangen til lovregulerede erhverv.

Til nr. 2

Fodnoten i den gældende anerkendelseslov henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked («IMI-forordningen»), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132.

Med dette lovforslag foreslås det, at pligten til at gennemføre proportionalitetsvurderinger i overensstemmelse med proportionalitetsdirektivet til dels implementeres i anerkendelsesloven.

På den baggrund foreslås det at ændre *fodnoten* til anerkendelsesloven, så det heraf også vil fremgå, at anerkendelsesloven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, EU-tidende 2018, nr. L 173, side 25.

Det følger herefter af fodnoten til anerkendelsesloven, at anerkendelsesloven dels gennemfører dele af anerkendelsesdirektivet og dels gennemfører dele af proportionalitetstestdirektivet.

Til nr. 3

Det følger af anerkendelseslovens § 1, stk. 1, nr. 1-4, at loven finder anvendelse på:

1) Sager om, hvorvidt en person, der med henblik på etablering ansøger om adgang til udøvelse af et lovreguleret erhverv i Danmark, opfylder de betingelser, som er en forudsætning for adgang til som selvstændig erhvervsdrivende eller arbejdstager at udøve dette erhverv, når personen påberåber sig anerkendelse af udenlandske erhvervmæssige kvalifikationer.

2) Sager, hvor en person som selvstændig erhvervsdrivende eller arbejdstager agter midlertidigt og lejlighedsvis at levere tjenesteydelser inden for et lovreguleret erhverv i Danmark, når personen påberåber sig udenlandske erhvervmæssige kvalifikationer.

3) Sager om personer, som udøver et af de erhverv, der er nævnt i artikel 56 a, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer med senere ændringer, og som har fået begrænset retten til at udøve deres erhverv af en offentlig myndighed eller en domstol.

4) Sager om personer, der i forbindelse med anerkendelse af deres erhvervmæssige kvalifikationer til brug for udøvelse af et lovreguleret erhverv har benyttet forfalsket dokumentation for disse kvalifikationer.

Anerkendelsesloven finder endvidere anvendelse på sager om det europæiske erhvervspas, jf. anerkendelseslovens § 1, stk. 3.

Med dette lovforslag foreslås det, at pligten til at gennemføre en proportionalitetsvurdering forud for vedtagelsen af nye eller ændrede bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, til dels gennemføres i anerkendelsesloven.

Det foreslås derfor, at der i anerkendelseslovens § 1 indsættes et nyt *stk. 3*, hvorefter loven finder anvendelse på proportionalitetsvurderinger, der skal foretages af vedkommende minister forud for indførelse af ny eller ændring af eksisterende regulering af erhverv.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at anerkendelsesloven dermed også vil finde anvendelse for så vidt angår de proportionalitetsvurderinger, som EU-medlemsstaterne skal foretage forud for vedtagelsen af nye eller ændrede bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv.

Til nr. 4

Anerkendelseslovens § 2 indeholder i overensstemmelse med anerkendelsesdirektivet en række definitioner af de begreber som anvendes i loven, herunder en forkortelse af det fulde navn for anerkendelsesdirektivet, jf. lovens § 2, nr. 1.

Det foreslås, at der i anerkendelseslovens § 2 indsættes et nyt *nr. 2*, hvorefter proportionalitetstestdirektivet vil være forkortelsen for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv.

Til nr. 5

Det er som udgangspunkt henlagt til medlemsstaterne selv at beslutte, om og hvordan et erhverv skal reguleres inden for rammerne af principperne om ikkediskrimination og proportionalitet.

Proportionalitetsprincippet er et af EU-rettens generelle principper, hvoraf følger, at nationale foranstaltninger, som kan hindre udøvelsen af de traktatfæstede rettigheder, bør anvendes uden forskelsbehandling, være begrundet i mål af samfundsmæssige interesse, være egnede til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål og ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget proportionalitetstestdirektivet, som fastlægger en nærmere analytisk proportionalitetsramme, som medlemsstaterne fremover skal anvende ved revision af eksisterende regulering af erhverv eller ved forslag til ny regulering, herunder hvilke hensyn medlemsstaterne skal tage i gennemførelsen af proportionalitetsvurderinger.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *kapitel 2 a* vedrørende proportionalitetsvurdering forud for vedtagelse af ny eller ændret regulering af erhverv, som fastsætter en forpligtelse til at foretage en sådan proportionalitetsvurdering samt en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om proportionalitetsvurderingen. Bestemmelserne gennemfører dele af proportionalitetstestdirektivet.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 2 a, hvorefter vedkommende minister forpligtes til at gennemføre en proportionalitetsvurdering forud for indførelsen af ny eller ændret regulering af erhverv med henblik på at sikre, at reguleringen er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Med det foreslåede § 2 a, stk. 1, foreslås det, at vedkommende minister skal foretage en proportionalitetsvurdering forud for indførelse af nye eller ændringer af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, som falder ind under anvendelsesområdet for anerkendelsesdirektivet.

Det er således hensigten, at ansvaret for at gennemføre proportionalitetsvurderingerne vil ligge hos den myndighed, som har ansvaret for den regulering, der har til formål at regulere adgangen til og udøvelsen af de enkelte lovregulerede erhverv, ligesom denne myndighed har ansvaret for indholdet af vurderingen, herunder for at sikre, at vurderingen foretages på et uafhængigt og objektivt grundlag. Omfanget af vurderingen skal stå i et rimeligt forhold til karakteren, indholdet og virkningen af de bestemmelser, der påtænkes indført og kan således variere fra sag til sag. Proportionalitetsvurderingen skal i videst muligt omfang være underbygget af data og fakta. Ved udarbejdelse af forslag til ny eller ændret regulering af adgangen til erhverv skal den regeludstedende myndighed involvere alle berørte parter på passende vis og give dem mulighed for at fremføre deres synspunkter, eventuelt gennem offentlig høring over forslag til ny eller ændret regulering.

Det er endvidere den ansvarlige myndigheds ansvar at registrere og indtaste resultatet af vurderingen i databasen over lovregulerede erhverv REGPROF. Proportionalitetstestdirektivet fastsætter ikke et sprogkrav i forbindelse med indberetning i databasen. Det vil således være op til den enkelte regeludstedende myndighed, på hvilket sprog vurderingen indberettes. Med henblik på videndeling med de øvrige EU/EØS-medlemsstater bør myndigheden overveje muligheden for at foretage indberetningen på et sprog, som forstås bredt blandt EU og EØS-medlemsstaterne.

Som national koordinator for den del af anerkendelsesdirektivet, der omfatter anmeldelse af krav i forbindelse med lovregulerede erhverv i REGPROF, vil Styrelsen for Uddannelse og Forskning under Uddannelses- og Forskningsministeriet videresende resultatet af proportionalitetsvurderingen til Europa-Kommissionen, når den ansvarlige myndighed har indtastet resultatet i EU-databasen. Styrelsen vil i den forbindelse kun have ansvaret for at videreformidle resultatet af proportionalitetsvurderingen til Europa-Kommissionen. Ansvar for indholdsmæssige del af vurderingen påhviler alene den regeludstedende myndighed.

Den ansvarlige myndighed for gennemførelsen af proportionalitetsvurderingen vil i relevant omfang kunne søge rådgivning hos andre myndigheder inden for deres ressortområder til brug for gennemførelse af vurderingen. Det kan f.eks. være hos Erhvervsministeriet i forhold til de dele af vurderingen, der vedrører erhvervsretlige, markedsføringsretlige, virksomheds- og selskabsretlige samt konkurrence- og produktsikkerhedsmæssige spørgsmål. Det kan f.eks. også være hos Uddannelses- og Forskningsministeriet, for så vidt angår spørgsmål, som falder ind under anerkendelsesdirektivets anvendelsesområde, og spørgsmål vedrørende det ordinære videregående uddannelsessystem.

Med det foreslåede § 2 a, stk. 2, foreslås det, at vedkommende minister skal sikre, at de love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, som myndigheden indfører, og de ændringer, som myndigheden foretager af eksisterende bestemmelser, er egnede til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål og ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det pågældende mål.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at den myndighed, der er ansvarlig for det pågældende lovregulerede erhverv, ligeledes vil have ansvaret for at sikre, at den regulering, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af det pågældende erhverv, holdes inden for rammerne af det EU-retlige proportionalitetsprincip. Bevisbyrden med hensyn til begrundelse og proportionalitet ved gennemførelse af nye eller ændrede regler for adgangen til et lovreguleret erhverv ligger således hos den regeludstedende myndighed.

Med det foreslåede § 2 a, stk. 3, foreslås det, at uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, jf. stk. 1., i overensstemmelse med proportionalitetstestdirektivet.

Proportionalitetstestdirektivet anviser, hvilke hensyn medlemsstaterne skal tage i gennemførelsen af proportionalitetsvurderingen forud for vedtagelsen af bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv.

Bemyndigelsen forventes derfor bl.a. anvendt til at fastsætte regler om, hvilke hensyn vedkommende minister skal inddrage i proportionalitetsvurderingen. Reglerne herom vil blive fastsat i overensstemmelse med proportionalitetstestdirektivets bestemmelser.

Direktivet foreskriver bl.a., at der som generelle hensyn skal foretages en vurdering af, hvorvidt eksisterende regler af specifik eller mere generel art, såsom dem der findes i produktsikkerheds- eller forbrugerbeskyttelseslovgivningen, er utilstrækkelige til at nå det tilstræbte mål, om den påtænkte regulering er egnet til at nå det tilstræbte mål for så vidt angår dens hensigtsmæssighed, hvilken

indvirkning den påtænkte regulering vil have på den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser i Unionen, på forbrugernes valg og på kvaliteten af den leverede tjenesteydelse, og en vurdering af muligheden for at anvende mindre restriktive midler til at nå målet af samfundsmæssig interesse m.v.

Direktivet anviser endvidere mere konkrete hensyn, som medlemsstaterne skal tage, hvor det er relevant for karakteren og indholdet af den påtænkte regulering, herunder bl.a. forbindelsen mellem omfanget af den virksomhed, som et erhverv omfatter, eller som er forbeholdt dette, og den krævede erhvervsmæssige kvalifikation, muligheden for at opnå den erhvervsmæssige kvalifikation ad alternative veje, hvorvidt og hvorfor de aktiviteter, der er forbeholdt bestemte erhverv, kan eller ikke kan udøves sammen med andre erhverv m.v.

Bemyndigelsen forventes endvidere anvendt til bl.a. at fastsætte regler om forudgående vurdering af nye foranstaltninger og overvågning af vedtagne foranstaltninger, ikkediskrimination, begrundelser baseret på hensyn til mål af samfundsmæssige interesse, oplysninger til og inddragelse af interessenter forud for indførelsen af nye eller ændringer af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, effektive retsmidler og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne.

Bemyndigelsen forventes videre anvendt til at fastsætte regler om, at proportionalitetsvurderingerne skal gøres tilgængelige i EU-databasen over lovregulerede erhverv for at gøre det muligt for andre medlemsstater og interesserede parter at fremsætte bemærkninger til Europa-Kommissionen og den pågældende medlemsstat.

Endelig forventes bemyndigelsen anvendt til at fastsætte regler om den regeludstedende myndigheds forpligtelse til løbende at overvåge proportionaliteten af de bestemmelser, der begrænser adgangen til eller udøvelsen af erhverv inden myndighedens ressortområde. Myndighederne vil således få en forpligtelse til løbende at følge virkningen af reguleringen, herunder set i forhold til den udvikling, der måtte være inden for det enkelte lovregulerede erhverv siden foranstaltningens vedtagelse.

Til nr. 6

Anerkendelsesloven finder anvendelse på sager om det europæiske erhvervspas til et erhverv, hvor den person, der ansøger om europæisk erhvervspas, allerede lovligt er etableret som erhvervsudøver i Danmark, eller hvor personen har opnået sine erhvervsmæssige kvalifikationer i Danmark. Personer med udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer skal indgive ansøgning om adgang til varigt at udøve et lovreguleret erhverv i Danmark (etablering) til den kompetente myndighed. Den kompetente myndighed modtager sager om europæisk erhvervspas sendt fra andre medlemslandes kompetente myndigheder. Der henvises til anerkendelseslovens § 1, stk. 3, 4, stk. 1 og 4.

Efter anerkendelseslovens § 2, nr. 5, forstås der ved kompetente myndigheder; alle myndigheder eller organer, der er særligt bemyndigede til at udstede og modtage uddannelsesbeviser og andre dokumenter eller oplysninger og til at modtage ansøgninger og træffe afgørelser om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv.

Anerkendelseslovens § 6 og § 7 gennemfører regler om anerkendelsesproceduren for ansøgning om og udstedelse af det europæiske erhvervspas, og efter lovens § 8 kan vedkommende minister fastsætte nærmere regler om det europæiske erhvervspas.

Med hjemmel i anerkendelsesloven er der fastsat nærmere regler om det europæiske erhvervspas i anerkendelsesbekendtgørelsen. Anerkendelsesbekendtgørelsen fastsætter regler om de overordnede rammer og procedurer for anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer, herunder rammer og procedurer for behandling af ansøgninger om det europæiske erhvervspas. Bekendtgørelsen fastsætter tillige regler om Styrelsen for Videregående Uddannelsers funktion som koordinator og støttecenter for anerkendelsesdirektivet, som kompetent myndighed for det europæiske erhvervspas, hvor erhvervet ikke er lovreguleret i Danmark, samt om indberetning og koordinering. Der henvises til anerkendelsesbekendtgørelsens § 1.

I anerkendelsesbekendtgørelsens kapitel 5-7 er der fastsat regler om rammer og procedurer for ansøgning om europæisk erhvervspas og om behandling af og adgang til oplysninger vedrørende det europæiske erhvervspas.

Det foreslås med dette lovforslags § 1, nr. 6, at der i anerkendelseslovens § 8 indsættes et *stk. 2*, hvori det fastlægges, at afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af det europæiske erhvervspas kan påklages af den, afgørelsen eller den manglende udstedelse vedrører. Det foreslås endvidere, at der i § 8 indsættes et *stk. 3*, hvormed uddannelses- og forskningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af erhvervspas, herunder om klagebehandlingen.

Med lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås det endvidere, at regler om adgang til at klage over afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af erhvervspas, herunder om klagebehandlingen, fastsættes af vedkommende minister efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren, hvor der ikke er en administrativ klageinstans over den kompetente myndighed. Det er det enkelte ressortministerium, der fastlægger, hvilken myndighed der på det pågældende ministerområde er udpeget som kompetent myndighed, jf. herved anerkendelseslovens § 2, nr. 5. Hvis den kompetente myndighed er en styrelse, vil der som udgangspunkt være administrativ rekurs til det pågældende ministerium. Denne del af forslaget omhandler de tilfælde, hvor der ikke er en administrativ klageinstans over den myndighed, der er udpeget som kompetent myndighed. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den kompetente myndighed er et nævn.

Med manglende udstedelse tænkes på tilfælde, hvor erhvervspasset ikke udstedes inden for en frist, som er fastlagt i anerkendelsesdirektivet, og som – med hjemmel i anerkendelsesloven – er gennemført ved anerkendelsesbekendtgørelsen. Der fastlægges således i anerkendelsesbekendtgørelsens § 11, stk. 1, § 12, stk. 1, og § 14, stk. 2 og 3, nærmere frister for den kompetente myndigheds behandling af ansøgning om og udstedelse af erhvervspas. Der er herunder fastsat bestemmelser om beregning af disse frister.

Det foreslåede ændrer således ikke ved, at det europæiske erhvervspas i visse tilfælde anses for udstedt, hvis den kompetente myndighed ikke overholder frister eller forsømmer at gennemføre en egnethedsprøve i overensstemmelse med anerkendelsesdirektivets artikel 7, stk. 4. Der henvises til anerkendelsesbekendtgørelsens § 14, stk. 5.

Det forventes, at det med den foreslåede bemyndigelse vil blive fastlagt, at en klage over afslag på eller manglende udstedelse af europæiske erhvervspas kan indbringes for den myndighed, der i øvrigt er rekursinstans i forhold til afgørelser truffet af den kompetente myndighed.

I de tilfælde, hvor der ikke er en administrativ klageinstans over den kompetente myndighed, vil det med den foreslåede bestemmelse i anerkendelseslovens § 8, stk. 3, 2. pkt., blive fastlagt, hvilken anden statslig myndighed der i disse tilfælde er klageinstans i forhold til klage over afgørelse om afslag på eller manglende udstedelse af europæisk erhvervspas.

Herudover forventes det at blive fastlagt med den foreslåede bemyndigelse, at en klage over afgørelse om afslag på eller manglende udstedelse af europæisk erhvervspas indgives til den kompetente myndighed, og at klagen med alle sagens akter alene fremsendes til klageinstansen, hvis den kompetente myndighed fastholder afgørelsen om afslag på udstedelse af erhvervspas, eller hvis den kompetente myndighed fastholder den manglende udstedelse af erhvervspasset. Der vil således være tale om en remonstrationsordning.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse – for så vidt angår klage til de kompetente myndigheder, hvorover der er en administrativ klageinstans – vil blive udmøntet ved en ændring af anerkendelsesbekendtgørelsen. For så vidt angår de kompetente myndigheder, hvorover der ikke er en administrativ klageinstans, forventes bemyndigelsen udmøntet i regler på det pågældende ministeriums område.

Til nr. 7

Anerkendelsesdirektivets artikel 56a om en advarselsordning er søgt gennemført ved anerkendelseslovens § 15 og § 16.

Anerkendelseslovens § 16 skaber en generel hjemmel for danske myndigheder til at udveksle oplysninger som led i det med direktivet etablerede advarselssystem, hvori der skal udveksles oplysninger om erhvervsudøvere, der enten er blevet frataget retten til at udøve et erhverv eller dømt for at have benyttet forfalsket dokumentation for erhvervsmæssige kvalifikationer.

Anerkendelsesbekendtgørelsens § 15, stk. 1 og 2, der gennemfører dele af anerkendelsesdirektivets artikel 56a, fastlægger nærmere regler i forbindelse med advarselsordningen, herunder om den kompetente myndigheds ajourføring af IMI-dossieret.

Anerkendelseslovens § 16, stk. 3, fastlægger, at den kompetente myndighed i Danmark – samtidig med udsendelse af advarsel efter bestemmelsens stk. 1 og 2 – skriftligt underretter den person, der er nævnt i advarslen, om advarslen.

Der har ikke hidtil været fastsat regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel eller anmodning om berigtigelse af advarsel.

Med dette lovforslags § 1, nr. 7, foreslås det, at der i anerkendelseslovens § 16, stk. 3, foretages en tilføjelse, således at den kompetente myndighed i Danmark – samtidig med udsendelse af advarsel efter § 16, stk. 1 og 2 – også underretter den person, der er nævnt i advarslen, skriftligt om, at vedkommende kan klage over udsendelsen af advarslen og anmode om berigtigelse af advarslen.

Det foreslåede har til hensigt at fastlægge en ensartet ret til at klage over udsendelse af advarsel og til at anmode om berigtigelse af en udsendt advarsel. Det foreslåede har endvidere til hensigt at tydeliggøre over for borgere, hvilke rettigheder de har i den forbindelse, ikke mindst således at den enkelte borger kan få det fornødne overblik over mulighederne for at klage over udsendelse af advarsel og til at anmode om berigtigelse af en udsendt advarsel.

Det bemærkes, at det alene er selve udsendelsen af advarslen, der kan klages over, ligesom det alene er selve advarslen, der kan anmodes berigtiget.

Udsendelse af en advarsel er ikke i sig selv en forvaltningsretlig afgørelse. Den kompetente myndighed foretager imidlertid i forbindelse med udsendelse af en advarsel en række konkrete sagsbehandlingskridt. Danske kompetente myndigheder, som modtager oplysninger om, at en person har fået begrænset retten til at udøve sit erhverv af en offentlig myndighed eller en domstol, underretter via IMI de øvrige medlemsstater om identiteten af den pågældende erhvervsudøver. IMI-systemet er EU's Informationssystem om det Indre Marked. IMI giver de danske kompetente myndigheder mulighed for at udveksle oplysninger med lignende organer i andre lande.

De kompetente myndigheder tager ikke stilling til selve afgørelsen fra f.eks. domstolen, men undersøger f.eks. om den pågældende person har anket afgørelsen, hvilket indebærer, at der ikke må sendes en advarsel til andre landes myndigheder, før ankesagen er behandlet. Dette og andre konkrete sagsbehandlingskridt forventes at kunne være genstand for en klage over en udsendt advarsel eller en anmodning om berigtigelse af en advarsel.

Til nr. 8

Anerkendelsesdirektivets artikel 56a om en advarselsordning er søgt gennemført ved anerkendelseslovens § 15 og § 16.

Anerkendelseslovens § 16 skaber en generel hjemmel for danske myndigheder til at udveksle oplysninger som led i det med direktivet etablerede advarselssystem, hvori der skal udveksles oplysninger om erhvervsudøvere, der enten er blevet frataget retten til at udøve et erhverv eller dømt for at have benyttet forfalsket dokumentation for erhvervmæssige kvalifikationer.

Anerkendelseslovens § 16, stk. 3, fastlægger, at den kompetente myndighed i Danmark – samtidig med udsendelse af advarsel efter bestemmelsens stk. 1 og 2 – skriftligt underretter den person, der er nævnt i advarslen, om advarslen.

Der har ikke hidtil været fastsat regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel eller anmodning om berigtigelse af advarsel.

Det foreslås med dette lovforslags § 1, nr. 8, at der i anerkendelseslovens § 16 indsættes et *stk. 5*, hvorefter uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel, jf. stk. 1 og 2, herunder om klagebehandlingen, og om anmodning om berigtigelse af udsendte advarsler.

Herudover foreslås det med dette lovforslags § 1, nr. 8, at regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel og anmodning om berigtigelse af advarsel, herunder om klagebehandlingen, fastsættes af vedkommende minister efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren, hvor der ikke er en

administrativ klageinstans over den kompetente myndighed. Det er det enkelte ressortministerium, der fastlægger, hvilken myndighed der på det pågældende ministerområde er udpeget som kompetent myndighed, jf. herved anerkendelseslovens § 2, nr. 5. Hvis den kompetente myndighed er en styrelse, vil der som udgangspunkt være administrativ rekurs til det pågældende ministerium. Denne del af forslaget omhandler de tilfælde, hvor der ikke er en administrativ klageinstans over den myndighed, der er udpeget som kompetent myndighed. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den kompetente myndighed er et nævn.

Det bemærkes, at det alene er selve udsendelsen af advarslen, der kan klages over, ligesom det alene er selve advarslen, der kan anmodes berigtiget.

Det forventes, at det med den foreslåede bemyndigelse vil blive fastlagt, at en klage over udsendelse af advarsel og en anmodning om berigtigelse af en udsendt advarsel kan indbringes for den myndighed, der i øvrigt er rekursinstans i forhold til afgørelser truffet af den kompetente myndighed.

I de tilfælde, hvor der ikke er en administrativ klageinstans over den kompetente myndighed, vil det med den foreslåede bestemmelse i anerkendelseslovens § 16, stk. 5, 2. pkt., blive fastlagt, hvilken anden statslig myndighed der i disse tilfælde er klageinstans i forhold til klage over udsendelse af advarsel og anmodning om berigtigelse af advarsel.

Herudover forventes det at blive fastlagt med den foreslåede bemyndigelse, at en klage over udsendelse af advarsel og til at anmode om berigtigelse af en udsendt advarsel indgives til den kompetente myndighed, og at klagen med alle sagens akter alene fremsendes til klageinstansen, hvis den kompetente myndighed fastholder udsendelse af advarslen, eller hvis den kompetente myndighed fastholder, at indholdet af advarslen er korrekt. Der vil således være tale om en remonstrationsordning.

Som anført ovenfor, afsnit 2.3.1., udvider anerkendelseslovens bestemmelser om udsendelse og modtagelse af advarsler direktivets personkreds til også at omfatte statsborgere fra tredjelande. Det forventes, at denne udvidelse af personkredsen vil blive videreført ved udmøntning af den foreslåede bemyndigelse vedrørende klageadgang og adgang til at anmode om berigtigelse af en advarsel, således at alle personer omfattet af en udsendt advarsel – uanset statsborgerskab – får de samme rettigheder herom.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse – for så vidt angår klage til de kompetente myndigheder, hvorover der er en administrativ klageinstans – vil blive udmøntet ved en ændring af anerkendelsesbekendtgørelsen. For så vidt angår de kompetente myndigheder, hvorover der ikke er en administrativ klageinstans, forventes bemyndigelsen udmøntet i regler på det pågældende ministeriums område.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 7.

Til § 2

Det foreslås med *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog *stk. 2*. Forslaget skyldes, at lovforslagets § 1, nr. 6-8, vedrørende klagebestemmelser m.v., relaterer sig til gennemførelsen af de seneste ændringer til anerkendelsesdirektivet fra 2013. Fristen for gennemførelse af ændringsdirektivet var den 18. januar 2016. Den 20. juli 2018 modtog regeringen Europa-Kommissionens

åbningskrivelse nr. 2018/2167, hvori Kommissionen redegør for en række punkter, hvor direktivet ikke vurderes at være korrekt gennemført i Danmark. Den 7. marts 2019 modtog regeringen Europa-Kommissionens begrundede udtalelse nr. 2018/2167, hvor direktivet på enkelte punkter fortsat vurderes ikke at være korrekt gennemført i Danmark. Lovforslagets § 1, nr. 6-8, vedrørende klageadgang m.v. følger op herpå og bør gennemføres i dansk ret hurtigst muligt.

Det foreslås med *stk. 2*, at lovens § 1, nr. 1-5, træder i kraft den 30. juli 2020. Baggrunden herfor er, at disse bestemmelser gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, EU-tidende 2018, nr. L 173, side 25. Fristen for gennemførelse af direktivet er den 30. juli 2020.

Det forventes, at den bekendtgørelse, der skal udmønte bemyndigelsen til at fastsætte regler om proportionalitetsvurderingen, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, ligeledes vil skulle træde i kraft den 30. juli 2020.

Lov om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervsmæssige kvalifikationer, der ændres med dette lovforslag, gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. lovens § 24. Derfor skal denne lov heller ikke gælde for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	Lovforslaget
	§ 1
	I lov om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervmæssige kvalifikationer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1871 af 29. december 2015, foretages følgende ændringer:
Lov om anerkendelse af visse uddannelses- og erhvervmæssige kvalifikationer	1. I lovens <i>titel</i> indsættes efter »kvalifikationer«: »m.v.«.
Note 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132.	2. I <i>fodnoten</i> til lovens titel indsættes efter »132«: »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, EU-tidende 2018, nr. L 173, side 25«.
§ 1. --- Stk. 2. ---	3. I § 1 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke: »Stk. 3. Loven finder anvendelse på proportionalitetsvurderinger, der skal foretages af vedkommende minister forud for indførelse af ny eller ændring af eksisterende regulering af erhverv.« Stk. 3 bliver herefter stk. 4.
Stk. 3. ---	
§ 2. --- 1)-2) ---	4. I § 2 indsættes efter nr. 1 som nyt nummer: 2) <i>Proportionalitetstestdirektivet</i> : Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv.

	Nr. 2-10 bliver herefter nr. 3-11.
3)-10) ---	
	<p>5. Efter kapitel 2 indsættes:</p> <p style="text-align: center;">»Kapitel 2 a</p> <p style="text-align: center;"><i>Proportionalitetsvurdering forud for vedtagelse af ny eller ændret regulering af erhverv</i></p> <p>§ 2 a. Vedkommende minister skal foretage en proportionalitetsvurdering forud for indførelse af nye eller ændringer af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, som falder ind under anvendelsesområdet for anerkendelsesdirektivet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Vedkommende minister skal sikre, at de love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgangen til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, som myndigheden indfører, og de ændringer, som myndigheden foretager af eksisterende bestemmelser, er egnede til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål og ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det pågældende mål.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv, jf. stk. 1., i overensstemmelse med proportionalitetstestdirektivet.«</p>
§ 8. ---	
Stk. 1. ---	<p>6. I § 8 indsættes som <i>stk. 2 og 3</i>:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af det europæiske erhvervspas kan påklages af den, afgørelsen eller den manglende udstedelse vedrører.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om adgang til at klage over afgørelse om afslag på og manglende udstedelse af erhvervspas, herunder om klagebehandlingen. Hvor der ikke er en administrativ klageinstans over den kompetente myndighed, fastsættes regler efter 1. pkt. af vedkommende minister efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren.«</p>

§ 16. ---	
<i>Stk. 1 og 2. ---</i>	
<i>Stk. 3.</i> Samtidig med udsendelse af en advarsel efter stk. 1 og 2 underretter den kompetente myndighed i Danmark skriftligt den person, der er nævnt i advarslen, om advarslen.	7. I § 16, <i>stk. 3</i> , indsættes efter »om advarslen«: »og om, at vedkommende kan klage over udsendelsen af advarslen og anmode om berigtigelse af advarslen«.
<i>Stk. 4. ---</i>	8. I § 16 indsættes som <i>stk. 5</i> : » <i>Stk. 5.</i> Uddannelses- og forskningsministeren fastsætter regler om adgang til at klage over udsendelse af advarsel, jf. stk. 1 og 2, herunder om klagebehandlingen, og om anmodning om berigtigelse af udsendte advarsler. Hvor der ikke er en administrativ klageinstans over den kompetente myndighed, fastsættes regler efter 1. pkt. af vedkommende minister efter forhandling med uddannelses- og forskningsministeren.«

UDKAST